

Vypořádání majetkového podílu z transformace

Výše majetkového podílu z transformace se neurčuje dohodou oprávněné a povinné osoby, ale vyplývá ze zákona (§ 17 zákona č. [42/1992](#) Sb.) a z transformačního projektu [§ 9 odst. 5 písm. g) zákona č. [42/1992](#) Sb.]. Pokud by měl být založen nárok na výplatu vyšší částky, než odpovídá majetkovému podílu z transformace, oproti výši, stanovené na základě zákona v transformačním projektu, muselo by se tak stát některou z forem, kterou zákon připouští - např. formou darovací smlouvy.

Výše majetkového podílu z transformace se neurčuje dohodou oprávněné a povinné osoby, ale vyplývá ze zákona (§ 17 zákona č. [42/1992](#) Sb.) a z transformačního projektu [§ 9 odst. 5 písm. g) zákona č. [42/1992](#) Sb.]. Pokud by měl být založen nárok na výplatu vyšší částky, než odpovídá majetkovému podílu z transformace, oproti výši, stanovené na základě zákona v transformačním projektu, muselo by se tak stát některou z forem, kterou zákon připouští - např. formou darovací smlouvy.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Odo 462/2002, ze dne 16.1.2003)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobců A) J. B., a B) J. B., oba zast., advokátem, proti žalovanému O. z. d. Š., zast., advokátem, o zaplacení 24.306,- Kč s přísl. a 4.996,- Kč s přísl., vedené u Okresního soudu ve Strakonících pod sp. zn. 7 C 82/2000, o dovolání žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. ledna 2002, čj. 7 Co 2/2002-109, tak, že rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. ledna 2002, čj. 7 Co 2/2002-109 a rozsudek Okresního soudu ve Strakonících ze dne 6. června 2001, č.j. 7 C 82/2000-88, se ve vztahu k žalobci A) zrušují a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Napadeným rozsudkem potvrdil odvolací soud rozsudek Okresního soudu ve Strakonících ze dne 6.6.2001, č.j. 7 C 82/2000-88, kterým tento soud uložil žalovanému zaplatit žalobcům žalované částky s příslušenstvím.

V odůvodnění svého rozsudku odvolací soud uvedl, že žalovaný zastává názor, že dohoda o vyrovnání transformačního podílu ze dne 13.2.1997, uzavřená mezi účastníky, ze které žalobci uplatňují žalovaný nárok, je co do částky 29.302,- Kč neplatná. Odvolací soud však již v rozhodnutí ze dne 19.1.2001, č.j. 7 Co 3062/2000-76 vyslovil závěr o platnosti této dohody a tímto právním názorem byl soud prvního stupně vázán. Za situace, kdy účastníci učinili nesporným, že po uzavření dohody ze dne 13.2.1997 nebyly žalobcům předmětné částky placeny, postupoval soud prvního stupně správně, jestliže vyhověl žalobě. Odvolací soud shledal správnými i závěry soudu prvního stupně týkající se námitky promlčení. Proto rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

Proti rozsudku odvolacího soudu podal žalovaný dovolání. Dovoláním napadl rozsudek odvolacího soudu v rozsahu, kterým tento soud potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve vztahu k žalobci A). Co do přípustnosti dovolání odkázal na ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř., jako důvod označil nesprávné právní posouzení věci [§ 241a odst. 2 písm. a) o. s. ř.].

V dovolání uvedl, že dne 13.12.1997 účastníci uzavřeli dohodu o vyrovnání transformačního podílu, ve které se žalovaný zavázal žalobcům k plnění v částkách uvedených v této dohodě. Při uzavírání dohody došlo ze strany žalovaného k omylu, neboť nezapočetl na plnění žalobcům, které předcházelo uzavření dohody, částku 29.302,- Kč. O tuto částku měl být závazek žalovaného nižší. Přitom žalobci v době uzavírání dohody museli vědět, jaká je výše jejich nároků, neboť žalobce A) si vedl přesnou evidenci plnění. O tom svědčí i to, že v dopise ze dne 8.1.1997, zaslaném Okresnímu soudu ve Strakonici, žalobci uvedli, že v dopise žalovaného je jim nabízeno víc, než jim náleží. Žalobci tedy využili omylu žalovaného ve svůj prospěch. Dovolatel dovozuje, že dohoda ze dne 13.2.1997 je v rozsahu částky 29.302,- Kč neplatná. Navrhuje, aby soud rozsudek odvolacího soudu v napadeném rozsahu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalobci ve vyjádření k dovolání uvedli, že dovolání není důvodné. Namítají, že dovolatel neuvádí v čem spočívá nesprávné právní posouzení věci a která ustanovení hmotného práva byla porušena. Tvrzení, že omyl, kterého se žalovaný dopustil, jim musel být znám, označili za nesprávné. Žalobci se domnívali, že ze svých nároků ustupují, že jsou uspokojováni v nižší míře, než činí jejich nárok.

Z uvedených důvodů navrhuji zamítnutí dovolání.

Dovolání je přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř. a je důvodné.

Odvolací soud založil svůj závěr o tom, že požadované plnění je po právu, na názoru, že nárok žalobců vyplývá z dohody ze dne 13.2.1997, kteroužto dohodu shledal platnou. Uvedený závěr odvolacího soudu není správný. Nárok na vypořádání majetkového podílu z transformace vznikl žalobcům ze zákona a jeho výše se neurčuje dohodou oprávněné a povinné osoby, ale vyplývá ze zákona (§ 17 zákona č. [42/1992](#) Sb.) a z transformačního projektu [§ 9 odst. 5 písm. g) zákona č. [42/1992](#) Sb.]. Pokud by měl být založen nárok na výplatu vyšší částky, než odpovídá majetkovému podílu z transformace, oproti výši, stanovené na základě zákona v transformačním projektu, muselo by se tak stát některou z forem, kterou zákon připouští - např. formou darovací smlouvy.

Z tohoto hlediska proto měly soudy zkoumat povahu dohody ze dne 13.2.1997 a posuzovat, zda, popřípadě z jakého právního důvodu, zakládá nárok žalobců na zaplacení celkové částky v ní uvedené anebo zda tato dohoda pouze upravuje splátkový režim pro vypořádání podílu z transformace. Pokud by nebylo zjištěno, že z dohody vyplývá úmysl jejich účastníků založit nárok žalobců na výplatu vyšší částky, než odpovídá výši majetkového podílu z transformace, pak by byla dohoda o výši splátek v rozsahu převyšujícím pohledávku, které se týkají, neplatná.

Protože právní posouzení věci co do řešení otázky, na níž napadené rozhodnutí spočívá, není správné, Nejvyšší soud, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), rozsudek odvolacího soudu a spolu s ním ze stejných důvodů i rozsudek soudu prvního stupně podle § 243b

odst. 2, věty za středníkem a odst. 3 o. s. ř. zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3, věta první, o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)
- [Konkordátní smlouva se Svatým stolcem](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Práva dětí](#)
- [Určitost sankcionované povinnosti](#)
- [Zemědělská půda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)